

faar Pligt til at tilbagebetale det, der ydes, efter en vis Tids Forløb. Denne Form kan jo ogsaa, som anført af den højtærede Landbrugsminister, begrundes med, at de Midler, der tidligere har været stillede til Raadighed til dette Formaal, ikke nær er forbrugte. Det er derfor naturligt, at man, naar der fremsættes saa stærkt Ønske derom, anvender et vist Beløb, og Maaden kan jeg anbefale.

Men i øvrigt vil jeg sige — og jeg vil sige det i Overensstemmelse med de Udtalelser, som nu blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister —, at dette med de forskellige Tilskud fra Statens Side til Fiskerierhvervet og til andre Erhverv er i det lange Løb ikke heldigt, og derved opnaar man hverken det, som de enkelte Erhverv eller Samfundet i sin Helhed kunde ønske, at Erhvervene skulde naa til. Man hjælper ikke Fiskerierhvervet i det lange Løb ved at give det Statstilskud eller billige Laanvilkaar. Det, man hjælper Fiskeriet stærkest ved, er, at man skaber det saa gode Forhold, som Staten er i Stand til, for, at de Produkter, Fiskerne bringer i Land, kan omsættes paa en heldig, tidssvarende og praktisk Maade og paa en for Fiskeriet saa billig Maade som muligt paa de Markeder, hvortil de er bestemte. I den Henseende lader Forholdene for Tiden meget tilbage at ønske, og vi kender alle sammen, hvorledes det stiller sig, at f. Eks. en enkelt Fiskeart paa Pladsen, hvor den bringes i Land, kan købes til en meget ringe Pris, medens den, naar den kommer til det Sted, hvor den skal sælges, er steget til det 4—5 dobbelte af det, Fiskerne faar for den. Det er uhyre beklageligt, at det er Tilfældet, og det er maaske ikke godt at faa rettet; men jeg er nogenlunde sikker paa, at der kunde gøres adskilligt i den Retning, og jeg vil meget henstille til den højtærede Landbrugsminister, at der fra hans Ministeriums og fra de øvrige Ministeriers Side — det gælder særlig Trafikministeriet — gøres, hvad der kan gøres, for at den Fiskerigdom, som er til Raadighed for den danske Befolkning i Almindelighed, bliver fremskaffet til Forbrugsstederne paa en saadan Maade, at den kan købes til en Pris, som den naturligt bør kunne købes til, og saa der derved ogsaa skabes saadanne Forhold, at Fiskerbefolkningen i stærkere Grad kan bringe Fiskeriprodukterne i Land og altsaa i stærkere Grad udøve det Erhverv, den naturligt maa leve af.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag og henstiller en Gang endnu til den højtærede Landbrugsminister, om det ikke muligvis var

praktisk at indsætte den Bestemmelse i § 1, 2det Stykke, som jeg talte om.

Tvede: Det er 16 Aar siden, vi første Gang fik en Lov om Fiskerilaan, og mine Meningsfæller og jeg har et særligt Venskab for denne Lov, idet jeg nok tror, man tør sige, at det var en af vore Meningsfæller, Etatsraad N. Andersen, der fik Ideen til disse Laaneforeninger, som jo i den forløbne Tid har været til stor Nytte. Af de Tal, der ledsagede det omtrent ligelydende Lovforslag, som blev fremsat den 11. Februar i Aar, ses det, at der er disponeret over godt 4,189,000 Kr. Der er dog i Tiden indtil 31. December 1919 lidt et Tab af ca. 155,000 Kr., men dette Tab faldt særlig paa Bevillinger fra Finansloven 1908—09, og det er oplyst, at i de senere Aar har Tabet været ret forsvindende. De visse Fordringer, der er i Øjeblikket, udgør kun et meget lille Beløb, en 500—600 Kr. Jeg tror derfor, at man maa være særdeles tilfreds med den Maade, hvorpaa Loven har hjulpet Fiskeriet. Jeg kunde for saa vidt nøjes med nu at give Lovforslaget en Anbefaling til hurtig Fremme, selv om det Beløb, som foreslaas for Finansaaret 1920—21, er noget større end tidligere, hvilket jo skyldes, at alt er blevet dyrere. Naar jeg dog maa opholde det høje Tings Tid endnu et Øjeblik, er det for at gøre nogle Bemærkninger om Bestemmelsen om Udlaanet af $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. til Fællesforetagender af Fiskere til Fremskaffelse af Produktionsmidler til Fiskeriet.

Den ærede Landstingsmand for 3die Kreds (Maegaard) var inde paa den Sag og nævnte blandt andet Spørgsmaalet om, hvilken Sikkerhed der skulde ydes for dette Laan. Jeg skal derfor ikke komme nærmere ind paa det Emne, men derimod fremdrage, at der i Bemærkningerne til dette Lovforslag, der er fremsat 17. Juni i Aar, anføres, at derved skulde bl. a. fremskaffes billigere Varer; idet der gennem et saadant Fællesforetagende vilde kunne gøres større samlede Indkøb. Jeg fæster Opmærksomheden ved Ordene „billigere Varer“, og jeg henleder Opmærksomheden paa, at en stor Del af de Produktionsmidler, som Fiskerne køber, har været og er, saa vidt jeg ved, fremdeles Genstand for Prisregulering fra Den overordentlige Kommissions Side. Saa vidt jeg ved, har Den overordentlige Kommission nedsat et Udvalg, hvortil der ogsaa har været kaldt udøvende Fiskere, og disse er blevet enige med Den overordentlige Kommission om Priserne paa en hel